

N:o 13.

Af herr **R. V. Ramstedt**, *angående ändring i § 12 mom. d bevilningsförordningen.*

Olägenheterna af de i gällande bevilningsförordning stadgade bestämmelser om beskattningsort för fabriksägare samt annan yrkes- och näringsidkare hafva i städer med flera församlingar länge varit kända af vederbörande beskattningsmyndigheter. Den komité, som den 2 november 1894 afgifvit betänkande med förslag till förordning angående inkomstbevilning, har, antagligen i och för nämnda olägenheters afhjelpande, förordat ändringar i förenämnda bestämmelser i syfte, att skattskyldig, som är mantalsskrifven i stad, hvilken innefattar flera församlingar, skall för handel eller näring, som af honom idkas, taxeras endast i den församling, der han är mantalsskrifven.

Denna komités betänkande har sedermera varit föremål för handläggning af ännu en komité, som mot ett dylikt ändringsförslag ej haft något att erinra. Emellertid torde, med afseende å de genomgripande förändringar af mera principiell natur och mängden af öfriga förändringar, hvarom förslag af dessa komitéer väckts, någon Kongl. Maj:ts proposition i ämnet icke under denna riksdag vara att förvänta; synnerligast som den senare komiténs resultat särskildt gjort sig bemärkt genom mångfalden af reservationer, hvarigenom svårigheterna för frågornas lyckliga lösning påtagligen icke blifvit i nämnvärd mån undanröjda.

Då emellertid ofvan antydda olägenheter ytterligare ökats genom kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 9 augusti 1894, anser jag det för min pligt göra Riksdagens ledamöter uppmärksamma på de svårigheter, mot hvilka särskildt de större städernas beskattningsmyndigheter hafva att kämpa vid ett rättvist afgörande af de många skattefördelningsfrågorna.

Kongl. förordningen om stämpelafgiften medgifver nemligen lättnader i stämpelskattens utgörande i vissa fall åt banker och bankirer, hvilket föranledt flera handelshus att i handelsregistret införa sig såsom idkande bankir rörelse. Som bankiren, i likhet med fabrikssegaren och handverkaren, skall beskattas inom den församling, der verksamheten bedrifves, är det tydligt, att skattefördelningsfrågorna och de dermed för- enade svårigheterna än mer ökats, och det har i vissa fall blifvit en omöj- lighet att bedöma, huru en rättvis fördelning skall verkställas. Under så- dana förhållanden manas man ovilkorligen att söka häri åstadkomma en rättelse. Denna kan visserligen väntas framkomma genom en Kongl. Maj:ts proposition, men tidpunkten, när detta möjligen kommer att ske, låter sig för närvarande icke med någon visshet beräknas.

Med stöd af det nu anförda, tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i § 12 mom. d i Kongl. Maj:ts nådiga förordning, angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, den 3 juni 1892, att bankirer, fabrikssegare samt andra yrkes- och näringsidkare i de städer, hvilka innefatta flera försam- lingar, må i öfverensstämmelse med hvad som nu gäller handlande i sådana städer, taxeras inom den församling, der de äro mantalsskrifne.

Stockholm den 21 januari 1896.

Viktor Ramstedt.